

OPIS PRZEDMIOTU/MODUŁU KSZTAŁCENIA (SYLABUS)

1.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku polskim Metodologia badań muzykologicznych	
2.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku angielskim Methodology of Musicological Research	
3.	Jednostka prowadząca przedmiot Katedra Muzykologii UWr	
4.	Kod przedmiotu/modułu	
5.	Rodzaj przedmiotu/modułu (<i>obowiązkowy lub fakultatywny</i>) Obowiązkowy	
6.	Kierunek studiów Muzykologia	
7.	Poziom studiów (<i>I lub II stopień lub jednolite studia magisterskie</i>) II stopień	
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I rok	
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy	
10.	Forma zajęć i liczba godzin Wykład, 15 godzin, ćwiczenia 15 godzin	
11.	Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby prowadzącej zajęcia Maciej Gołąb, prof. dr hab.	
12.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu/modułu oraz zrealizowanych przedmiotów Pogłębiona wiedza z zakresu teorii analizy dzieła muzycznego	
13.	Cele przedmiotu Zapoznanie z metodami analizy dzieła muzycznego XX wieku w aspekcie organizacji przestrzeni dźwiękowej i we właściwym im kontekście historyczno-estetycznym	
14.	Zakładane efekty kształcenia 1. Ma pogłębioną wiedzę o metodach analizy dzieła muzycznego i ich	Symbole kierunkowych efektów kształcenia, <i>np.:</i> <i>K_W04, K_U04, K_K02</i>

	<p>znaczeniu w muzykologii systematycznej, ma pogłębioną wiedzę w zakresie konkretnych teorii analizy, orientuje się w możliwościach współczesnej muzykologii na tym polu.</p> <p>2. Zna korpus podstawowych metod analizy dzieła muzycznego, ich zhierarchizowany układ norm, specyficzną dla konkretnych teorii terminologię i posiada ogólną wiedzę z zakresu metodologii badań nad sztuką.</p> <p>3. Ma uporządkowaną konkretną wiedzę szczegółową, obejmującą teorię i metodologię z zakresu analizy dzieła muzycznego; zna najważniejsze źródła metod (zarówno normatywnych, jak i deskryptywnych), potrafi zastosować w praktyce analitycznej konkretne metody analizy.</p> <p>4. Ma podstawową wiedzę o powiązaniach teorii analizy z historią muzyki z jednej oraz z estetyką muzyczną z drugiej strony.</p>	
15.	<p>Treści programowe: (1.) Znaczenie metod analizy muzyki „atonalnej”, 12-tonowej i serialnej dla studiów nad muzyką XX wieku; (2.) Przegląd metod normatywnych i deskryptywnych służących wstępnemu przygotowaniu do analizy</p>	

	<p>dzieła; (3.) Analityczne wzorce źródłowe i próby rekonstrukcji w przypadku ich braku; (4.) Wczesna „atonalność” w Szkole Wiedeńskiej (A. Webern, <i>Georgelieder</i> op. 3 i 4, A. Berg, <i>Klaviersonate</i> op. 1, Józef Koffler, <i>Streichtrio</i> op. 10); (5.) Dojrzała „atonalność” w Szkole Wiedeńskiej: technika centralizacji brzmieniowej i swobodne struktury dodekachordalne (A. Schönberg, <i>6 kleine Klavierstücke</i> op. 19 i A. Webern, <i>6 Bagatellen</i> op. 9); (6.) Techniki centrowe A. Skriabina (<i>Prometeusz</i>); (7.) Wczesne metody dodekafoniczne – tematyczne funkcje serii (A. Schönberg, <i>Klavierstück</i> op. 33a); (8.) Wczesne metody dodekafoniczne – strukturalne funkcje serii (A. Webern, <i>Variationen</i> op. 27); (9.) Wczesne metody dodekafoniczne – restytucja wzorów tonalności harmonicznego (A. Berg, <i>Violinkonzert</i>); (10.) Przesłanki serializmu (A. Webern, <i>Symphonie</i> op. 21, A. Webern, <i>Konzert</i> op. 24); (11.) Pierwsze kompozycje serialne (Pierre Boulez, <i>Structures</i>, K. Stockhausen, <i>Kontra-Punkte</i>); (12.) Znaczenie doświadczeń analitycznych z muzyką atonalną, 12-tonową i serialną dla badań nad przestrzenią dźwiękową w utworach spoza tej tradycji; (13.) Pisemny sprawdzian z analizy wybranego utworu (zaliczenie części praktycznej).</p>
16.	<p>Wymagana literatura: Luigi Rognoni, <i>Wiedeńska szkoła muzyczna. Ekspresjonizm i dodekafonia</i>, Kraków 1974; Maciej Gołąb, <i>Dodekafonia. Studia nad teorią i kompozycją I połowy XX wieku</i>, Bydgoszcz 1987; tenże, <i>Józef Koffler</i>, Kraków 1995; Alicja Jarzębska, <i>Idee relacji serialnych w muzyce XX wieku</i>, Kraków 1995; Iwona Lindstedt, <i>Dodekafonia i serializm w twórczości kompozytorów polskich XX wieku</i>, Lublin 2001; Matthias Hermann: <i>Analiza muzyki XX wieku. Zeszyt I: Atonalność i dodekafonia</i>, Kraków 2002.</p>
17.	<p>Forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu, sposób sprawdzenia osiągnięcia zamierzonych efektów kształcenia: ćwiczenia zalicza pisemna analiza wybranego dzieła muzycznego posiadającego się techniką atonalną lub dwunastotonową. W trakcie kolokwium egzekwowana będzie znajomość</p>

	literatury przedmiotu z zakresu historii i teorii muzyki 12-tonowej.	
18.	Język wykładowy polski	
19.	Obciążenie pracą studenta	
	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
	Godziny zajęć (wg planu studiów) z nauczycielem: - wykład: 15 - ćwiczenia: 15	30
	Praca własna studenta np.: - czytanie wskazanej literatury: 30 - przygotowanie do egzaminu: 30	60
	Suma godzin	90
	Liczba punktów ECTS	

*objaśnienie symboli:

K (przed podkreśleniem) - kierunkowe efekty kształcenia

W - kategoria wiedzy

U - kategoria umiejętności

K (po podkreśleniu) - kategoria kompetencji społecznych

01, 02, 03 i kolejne - numer efektu kształcenia